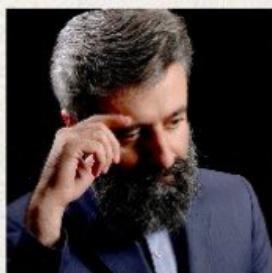

< هو الحکیم >

عنوان:

ضرورت فراگیری علوم الهی در عبادت الهی

دکتر وحید باقر پورکاشانی

© صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ ©

@SERATEHAGHI

برای اینکه ما بدانیم چه چیزی خوب است و چه چیزی بد، و اینکه خداوند از ما چه می‌خواهد، نیاز به معرفت هست! یک‌سری امور با توجه به حُسن و قبح عقلی هست؛ یعنی عقل انسان فی حد نفسه، یک‌سری امور را خوب می‌داند، یک‌سری امور را بد می‌داند؛ می‌گوید عدل خوب هست، ظلم بد هست، خیانت بد هست. در واقع عقل هر عاقلی، چه مؤمن باشد چه کافر، این را درک می‌کند که عدل چیز خوبی هست، ظلم چیز بدی هست، خیانت چیز بدی هست.

یک‌سری اموری را عقل می‌فهمد؛ خداوند متعال این عقل را داده، می‌تواند تشخیص بدهد که چه چیزی خوب است و چه چیزی بد.

اگر در جهت همین میزان حرکت بکند، در جهت اطاعت از پروردگار حرکت کرده! اما به هر حال سعه و شعاع عقل محدود هست، همه چیز را با عقل نمی‌شود فهمید! خیلی از امور، امور غیبی هستند! این جاست که نیازمند به یک‌سری دستوراتی هست که عقل به آن‌ها راه ندارد! که خب انبیاء الهی را فرستاده، اوصیای الهی را فرستاده، و این مطالب را ارائه دادند. و وقتی انسان این‌ها را یاد بگیرد، تکلیف خودش، وظیفه‌ی خودش در قبال پروردگار را می‌فهمد، آن‌ها را انجام بدهد اطاعت آن‌ها را می‌کند و خب عبادت آن را در بر دارد.

نکته‌ی بعدی اینکه تا او [خدا] را نشناسیم، نمی‌توانیم
عبادتش کنیم!

گاهی وقت‌ها خیلی از افرادی که در ارتباط با پروردگار
هستند و فکر می‌کنند دارند خدا را عبادت می‌کنند، خدا را
نمی‌پرستند!

آن‌ها یک توهم و یک تصور ذهنی از خدا دارند! یک تصور
خرافی از خدا دارند، می‌پندارند او خداست و او رو عبادت
می‌کنند! اما در حقیقت او را عبادت نمی‌کنند!
آن توهمی که ساخته‌ی ذهن انسان هست، ساخته‌ی تفکر
انسان هست، آن خیال و وهمی که در ذهن هست را عبادت
می‌کنند!

پس برای اینکه عبادتِ درست صورت بگیرد، باید معرفت
درست اولاً به آن خالق متعال داشته باشیم که بفهمیم در
مقابل چه حقیقتی داریم خضوع و خشوع می‌کنیم!
در مقابل یک کسی، یک شیئی خضوع و خشوع نکنیم که
اصلاً خدا نیست و یک توهم ذهنی هست!

و نکته‌ی بعدی اینکه نسبت به باید‌ها و نباید‌ها، یک سری
اموری را انجام بدهیم، یک سری اموری واجب هست،
یک سری اموری حرام هست، خب این‌ها چه جوری باید
تشخیص بدهیم؟! این‌ها هم نیاز به علم دارد که آن‌ها را ابتدا
باید یاد بگیریم و بعد در جهت عمل به آن‌ها بر بیاییم.

بدانیم که چه کار کنیم؟ و این می شود عبادت.
پس همین طور که مقدمه‌ی پیشرفت مادی، نیازمند به علم
مادی هست، پیشرفت مسائل معنوی هم نیازمند به علم
معنوی هست.

به قسمتی از علم معنوی با عقل می‌رسیم و قسمتی از آن
هم در کتب آسمانی هست، قسمتی هم انبیاء الهی آن‌ها را
مطرح می‌کنند.

نکته‌ی دیگر در ارتباط با علوم مادی و علوم معنوی می‌توان
گفت که علوم مادی به تنهایی سعادت ولو مادی بشر هم
تضمین نمی‌کند!

شما نگاه کنید تکنولوژی به طور اکثر در جهت شر استفاده
می‌شود!

یا همین ماهواره خیلی چیز مهمی هست، ولی به طور اکثر
استفاده‌ی شر از آن می‌شود! کما اینکه استفاده‌ی خیر هم
خیلی می‌شود.

اینترنت خیلی چیز مفیدی هست؛ ولی به طور اکثر از آن
استفاده‌ی شر می‌شود!

مسأله‌ی انرژی اتمی خیلی چیز مهمی هست؛ ولی به طور
اکثر از آن استفاده‌ی شر می‌شود! و مسائل دیگر.

اگر چنانچه علم معنوی زمینه‌ی پیشرفت مادی شود،
آن وقت هست که علم مادی می‌تواند سعادت مادی و دنیایی
بشر هم تضمین کند!